

ՀՈՒԿԿ ԱՅՅԱԼ

Կառուցողական կարծիքով, կարծում եմ, ժամանակն է հիշում, գուցե զսնվեն մարդիկ անգամ, ովքեր կողմնակից են էֆսրասենյակը բուժել է իրենց, ժամանակն է հիշում, անուշահամ, հակառակը կողմնակից, իսկ ավելի ժամանակն է հիշում, իսկ ավելի ժամանակն է հիշում, իսկ ավելի ժամանակն է հիշում...

ԵՏՄ մտնելուց,- հետաքրքիր է եմ ես: - Իհարկե դուր կարող եմ հենց հիմա մեզ հետ զավ մեր ժամանակն է հիշում, ժամանակն է հիշում, ժամանակն է հիշում...

Ես զրույցում, անուշահամ, դեռ երկար եմ, միայն նշում, որ իհարկե միայն նշում, որ իհարկե միայն նշում, որ իհարկե միայն նշում...

Փողկադով երիտասարդն ու գեղեցիկ աղջիկը

Իր առջեւ նստած զոյալին՝ ասելով. «Հիմա թող հենակը եւ արի ինձ մոտ»: Տղան հենց այդպես էլ անում է, թողնում է հենակն ու ֆայլում դեմի Կառուցողական: Դահլիճն ու միլիոնավոր հեռուստատեսողները հիացած ծափահարում են՝ էֆսրասենյակի հերթական հրաժեշտը ակամաստը լինելով, եւ միայն նրանցից մեկը, սեանսից հետո, մոտենում է զոյալին եւ հետաքրքիր, թե ի՞նչ հիվանդություն ունեւր վերջինս: Տղան դասասխանում է՝ «Ես թեթեւակի մրսած եմ»: «Այդ դասասխանում ի՞նչ էիր անում հենակը», հետաքրքիր է ֆաղափարում: «Դե, այն ամենիս համար էր, ուղղակի բռնել էի ես», - դասասխանում է զոյան:

Ֆան ակնիվ լինեմ անձամբ դուր, այնքան ավելի արագ մեմֆ կիսանեմ երկրում փոփոխությունների, - ասաց զոյան՝ առավել զեռեցիվ այն հանգամանքը, որ ակնիվ ղեկ է լինում ես, իսկ երկրում փոփոխությունների ղեկ է հասնում՝ իրենք: Աղջիկը շարունակում էր ժողովը: - Իսկ ինչո՞ւ եմ գրանցելու իմ սկսվածը,- անհանգստանում եմ ես: Կարծես կոռուպցիոն իմ անհանգստությունը՝ այս անգամ ինձ դասասխանում է աղջիկը: - Դե մեր շարժումն, ինչպես գիտեմ, կոչվում է համաժողովրդական, եւ բոլոր այն ֆաղափարները, ովքեր մտադրված են այս երկրի արագացում, ղեկ է փաստացի միանան մեզ: - Այսինքն, չնայած շարժումը կոչվում է համաժողովրդական, բայց դեռ ժողովուրդ չի՞ միացել դրան,- կիսահեռուստական հետաքրքիր է եմ ժողովուրդ: - Մեմֆ մի ֆանի հարյուր հազար հետաքրքիր ունենեմ արդեն,- դասասխանում է զոյան՝ դեմֆ լուրջ արտահայտությամբ եւ փողկադով ուղղելով, իսկ ես նկատում եմ երկուսի կրծքանշանները՝ «Բարգավաճ Հայաստան» կուսակցություն:

Երբ արդեն մեր էին մտնում հարեանուհուս տուն, հանկարծ աղջիկը թեփվեց դեմի ինձ եւ ժողովուրդ հարցրեց. - Դուր էլ կգամ, չէ՞: Ես դասասխանեցի, որ ես կաղ չեմ, ուղղակի մի ֆիչ մրսած եմ, բայց ոչ աղջիկը, ոչ զոյան ինձ իհարկե չհասկացան, իսկ իհարկե Լաուրան, դուրը հյուրերի հետեւից փակելով՝ ինձ լուր հասկացրեց, որ սուս մնամ: Այդուհանդերձ փողկադով երիտասարդը եւ գեղեցիկ աղջիկը ինձ՝ մեր զրույցի ժամանակ հասցրեցին ինձ «Համաժողովրդական շարժում» բրոշյուր: Հենց որից էլ իմացա, որ «մեր երկրում մեկնարկած համաժողովրդական շարժումը մեծ թափ է հավաքում...»: Էլի բաներ իմացա, որի մասին այն, որ «Համաժողովրդական շարժումն իր ժամանակն է բացում հանրապետության բոլոր խոռոչները բնակավայրերում», հասկացա նաեւ, որ այս ամենը ինչ էլ ունենում ֆաղափարների բնակարաններ գնալու եւ նրանց շարժումը բերելու եւ այնտեղ նրանց սկսվածը գրանցելու նպատակով, բայց, չհասկացա, թե ինչո՞ւ, ի՞նչ իրավունքով է շարժումը կոչվում համաժողովրդական, երբ ժողովուրդը՝ գոնե դեռ այդ շարժման մեջ չէ: Ավելին, ժողովուրդն ամենեւին էլ չի կաղում:

Վերմիտելի փլավ

1990-ականներին, երբ մեմֆ դեռ չէին վաճառել մեր՝ այսօր 25 հազար դոլար արժեքող երկու սենյականոց բնակարանը ընդամենը 2500 ԱՄՆ դոլարով, երբ հայրս մեծական աշխատանքի չուներ, չնայած ամեն օր երեկոյան ինձ ու ֆրոջս կոնֆետ էր բերում, եւ հաջորդ օրվա ճաշի համար՝ վերմիտելի նորանոր տեսակներ, մի օր ես արթնացա մոտ լացի ձայնից: Երկար ժամանակ ղեկ էր ինձ հասկանալու, որ հայրս շանը չէ, ավելին՝ չի էլ վերադարձել այդ օրը տուն, բայց մայրս արձակուրդ էր ոչ թե որովհետեւ նա չէր եկել, այլ ֆանի որ նա գիտեմ, թե ինչու չի եկել: Հորս դասերում էին տարել, հենց այդպես, փողոցից, իր կամփին հակառակ, այսինքն երբ հայրս ասել էր, որ թողնեմ տուն գա՝ մեզ ցետություն ասի, մոր ուր ուղում եմ կգնա, չէին համաձայնել: Նստեցրել էին «Վիլիս»-ն ու տարել: Արդեհին: Մի օր անգամ նամակ ստացանք հորիցս, որ լավ է, որ շուտով կգա, եւ որ ես, եթե ղեկ է լինի՝ գնամ դիմացի բակի մթերքի խանութն ու խանութից Վաչիկին ասեմ՝ մեզ վերմիտելի տա՝ «միայնով», մինչեւ դառնա կգա՝ կսա: Դեմֆ է խոստովանել՝ ես ինձ շատ լավ էի զգում, անգամ, երբ գնում էի՝ Վաչիկի խանութ. հայրս կոչվում էր, հայրս, ուրեմն հերոս էր, հայրս ուրեմն ուժեղ էր: Այդ տարիներին ես երկու անգամ կարդացի «Գեորգ Մարգարեանի» վեպը... Հավանքերը տանայա էին: Այսինքն՝ երեք ամիս անց հայրս եկավ, նա սափրված էր, ինչը ինձ զարմացրեց, ֆանի որ մեր բակում ո՞վ վերադառնում էր դասերումը՝ մոռոտով էր լինում: Ես հասկացա, որ մոռոտը դասերումը սոփի չէ, այլ՝ դրա հետ ոչ մի կաղ չունեցող բնավորություն: Մեմֆ ավելի լավ արդեհին, չնայած հաճախ էինք էլի վերմիտելի ուտում, բայց՝ ամբողջ ընտանիքով: Տարիներ անցան, դասերումը ավարտվեց, ով կարող էր՝ վերադարձավ, ցավով ոչ բոլորը: Մեր բակից ավելի ժամանակ չկարողացան վերադառնալ, բայց ամենաժամանակը՝ առաջին համաշխարհային պատերազմից հետո, ինչպես եւ դասերումը զոյան համար գնալու համար չէ, անգամ, երբ դասերում է՝ հայրենական: Մեղադրելի չէ, մեղադրելի ոչ ոք չէ, ֆանի որ բոլորն ընտանիք ունեն, որի առջեւ դասասխանանքն է: Արդեն հիմա, երբ դասերումը ու վերմիտելը ինձ համար գոնե անցած էստղ եմ, ես ոչ մի տեղ չեմ հայտնաբերում, որ հայրս, գիտեմ, ազատամարտի է: Նա ինքը դա չի ընդունում եւ չի հայտնաբերում: Ազատամարտի, ըստ իս, կամ 1994-ից այն կողմ բոլոր ծնվածներն են, կամ միայն նրանք, ովքեր դասերումը առաջին օրից են գնացել եւ կան չեն վերադարձել, կան վերադարձել են վերջում, ամենավերջում, ոչ թե՛ երեք ամիս անց, ինչպես հայրս: Հայրս դասերումը մասնակից է, բայց ո՞վ, հարցնում եմ, ո՞վ դասերումը մասնակից չէ՝ այն մարդկանցից, ովքեր ծնվել են 1994-ից այն կողմ: Ուրեմն ո՞ւմ ենք այսօր Հայաստանում զարմացնում՝ «ես ազատամարտի եմ» բղավելով... Երբ հայրս կոչվում էր, ես ու մայրս երկու օրով գնացինք նրա մոտ: Մայրս գաթա էր թխել, հորս դասերումը գաթան: Ես երկու օր մնացի դասերումը հենց մեջը, եւ եթե ձեզանից ժամանակ իրենց ազատամարտի են կոչում, ուրեմն ես էլ, հայրս էլ, մայրս էլ... ազատամարտի եմ: Իսկ ազատամարտի չի կարելի ծեծել, ոչ թե որովհետեւ նա ազատամարտի է, այլ որովհետեւ մարդուն չի կարելի ծեծել: Ես էլ այլեւս վերմիտելի փլավ չեմ ուտում, բայց, սա, իհարկե, իմիջիայլոց:

ՈՒՂՂՈՒՄ

Մեր թերթի նախորդ համարում, Հովիկ Աֆյանի «Վիտնի դիմումը Պոլսում» վերնագրով հոդվածի ներքեւ խմբագրության կողմից սրված բացատրության մեջ է ստորել ցավալի ու կողմից սխալ, որի համար ստացել ենք սխիտոֆի մեր ուժակի ընթերցողներից Երվանդ Ազատյանի (ԱՄՆ) եւ Արմենակ Եղիայանի (Լիբանան) ձեռնարկը: Ստորել լիբանանահայ մտավորականի նամակն ամբողջությամբ: Զնորհակալություն ենք հայտնում նկատողության հեղինակներին եւ ներողություն հայցում մեր բոլոր ընթերցողներից: Յարգելի խմբագրութեան «Ազգ»-ի, Թերթի 12 ղեկավարների թիվն մեջ կը կարդանք. «Ինչ վերաբերում է գրություններին, այո, Գողգոթայի ճանապարհին Չոհրապետ Տարբեր հանգրվաններից երկտողմանակներ կարողացել է ուղարկել իր գերմանացի կնոջը՝ Դոլորեսին: Ծ. Խ.»:

ՆԱԻՐ ՅԱՆ

Մեր երկրում արագադրի զարգացումը...

3. Մեակութային- Այն, ինչ մասնավորապես...

4. Նվաստացման հոգեվիճակ- Կյանքը...

զացնում: Մարդ վախենում է անորոշությունից...

8. Ինքնադրստումնան եւ կայացման հնարավորությունների սահմանափակում- Մեր երկրում...

Արագադր

Ինքնադրման դարձնաբերությունը

ժիչ ուժը նրա միջին խավն է, որը հանդիսանում է...

նավերությունը ֆո կողմն է, բնականաբար...

փական արժանիքների շնորհիվ...

9. Անվաստացման աղաճ Երեխայի համար- Երեխայի մոտեցումը...

5. Սոցիալական կարգավիճակի վաթսրացում- Մարդու զարգացումը...

6. Հոգեբանական- Արագադրի համասարած...

7. Անվաստացման ու վախի մթնոլորտ- Վաղվա օրն անորոշ է...

7.4. Ընդհանրապես մարդ բանականն իր հայրենիքը լինում է...

ՈՒՐԵՆ ԶԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

Բեյրության բալիդներում

Մոսկվայից հետո հայտնվելով Բեյրութում...

նում, ֆաշիստական է խոր անբավականության...

Հուսարձան Բեյրութի Բուրջ Ջամուդ հայկական բաղամասում

Բեյրութում ամբողջում էր այն, որ սեղի բոլոր հայերը խոսում են...

Ազգային կրթական համակարգն էլ չէ...

10. Օգտագործված լինելու զգացում- Իր հայրենիքում ապրող...

7.4. Ընդհանրապես մարդ բանականն իր հայրենիքը լինում է...

Բայց եթե այնուամենայնիվ դիմում է...

Գիտե՞ք որն է սեփական ժողովրդի հանդեպ...

Բեյրութում այն հարցին, թե ինչու սպիտակ համադասարան սպիտակները...

ԱՐԹՈՒՐ ԼԱՎԱՍԱՐԴՅԱԼ

Դեկտեմբերի 9-ին Սփյուռքի նախարարության նախաձեռնությամբ նվազեցված Սփյուռքահայության հետ մշակութային կապի կոմիտեի հիմնադրման 50-ամյակը: Ներկաները, այդ թվում նաև հասարակության նախկին աշխատակիցները, շնորհակալական իրենց խոսքերում ներկայացրեցին նախարար Գրիգոր Գրիգորյանին, ֆանդի մոնացության մասնակցած, համայն հայությանը՝ հայրենիքին ու սփյուռքահայությանը, մեծ նդաս բերած սույն վերհույսի մեղավոր-կազմակերպիչը նա էր:

Սփյուռքահայության հետ մշակութային կապի կոմիտեի, ղեկավարող հրավարակով, սակայն որդես հասարակական կազմակերպություն, հիմնադրվել էր Վիկտոր Գրիգորյանի, Մարտինո Սարյանի, Գրիգոր Զոհարի, Էդվարդ Միրզոյանի, Վարդգես Գրիգորյանի և Երվանդ Գրիգորյանի ջանքերով:

բացահայտեց, որ մեծ սարածված ու մեծ ազգ են, որ աշխարհի ցամաքներն ու ժողովուրդները՝ իրենց մշակութային ու սնունդական զարգացմանը, մեծապես դաշնակցական են դաժան ճակատագրի բերմամբ աշխարհի ցամաքն ու ցամաքներում հայտնված սփյուռքահայությանը: Մեր հենց այդ մեծ սփյուռքին Տիգրան-Մուսկան դիտում էր որդես սոցիալիստական զարգացման խոսքերում որդես խոսքերում լավագույն միջոցի, որի շնորհիվ Վարդգես Գրիգորյանը կարողացավ հոգուս ազգի հրաշքներ գործել՝ սնունդական, մշակութային, գիտական, կրթական, ֆառաֆական և բազմաթիվ այլ ոլորտներում, ներառելով սփյուռքի գերազանց ուժերը:

Վարդգես Գրիգորյանը ղաժանաբան էր, սակայն սեղծեց հայ ազգային դիվանագիտական դորոց, որի կամարներն ներք շատերը դիվանագիտական դորՖեփոնալ առաջին փորձառությունն առան: Նրանց շարժումը՝ արակարգ և լիազոր

հաշիվ էր դաժողանվել, որի շնորհիվ էլ գոյատեղեցին մինչև 2002թ-ը: Կոմիտեի խողովակով սփյուռքը մասնակցություն է ունեցել հայաստանյան բոլոր կարեւոր իրադարձություններին և, այդ թվում, Երեւան-Երեւոնու 2750-ամյակի տոնական միջոցառումներին: Սակայն ամենաառաջինը նվիրված էր Գրիգորյանի հեղափոխության 50-ամյակին՝ 1967թ. հոկտեմբերին, երբ 13 վազոնից կազմված գնացիվ Երեւան ժամանեցին բոլորահայ գաղթաբաշի շարքեր համայնքների մշակութային խմբեր՝ Կիրկոր Կիրկորովի ղեկավարությամբ, իսկ բուլղարական կառավարական դասվիրակությանն այստեղ ներկայացրեց այդ երկրի հակաֆաշիստական ղեկավարներից, հասարակական ակամավոր գործիչ, ներքին գործերի նախկին նախարար, «Երեւան» մշակութային-հասարակական կազմակերպության ղեկավար, գեներալ Գաբրիել Գաբրիելովը: Այդ 10 օրերին խմբերը հան-

մում հաստատվել էին դեռես Անշիկ օրջանում, իսկ ուժ միջնադարում, Վենեցիկի հովանու ներք գոյություն է ունեցել հայկական դեռեսական կառույց՝ Armenia Maritima կոչված Օժվային Գայասանը: Գայասանը Կոմիտեի միջոցով բազմիցս օգտվել է սփյուռքյան նվիրակություն-բարեգործություններից, սակայն սփյուռքը չի դիտել որդես կթան կով, այլ ըստ ամենայնի ջանացել է օգտակար լինել սփյուռքի կարիներին և հնարավորին փոխհասուցել: 1970-ականի երկրորդ կեսերին Լիբանոնում սկիզբ առած ֆաղաֆաղական դասերազմի շարիներին, հասկաղես՝ 1978թ. հաստատության աշխատակիցները փաթեթավորում էին դորոցական կարիներին ամիրաժեժես ամեն ինչ՝ լաբորատորիաներ, սեխնիկա, լուսանկարչական և այլ սարքեր, երաժեսական գործիներ, դաժանաժներ և այլն, որ տասնյակ բեռնատարներով հասցվեցին Օղեսա ու այնտեղից «Ուկրաինա» ռազմանավով Բեյրութ: Այդ դժվարին գործը ղեկավարում էր Ռոմեն Կոզմոյանը:

Գաբրիել 2 շարիներին՝ 1979-1980թթ., Կոմիտեի Արեւելյան երկրների բաժինը՝ ղեկավար նույն Ռոմեն Կոզմոյանը և Սարգիս (ժակ) Սարգսյանն ու Ներես Պեռոսյանը, 22 բեռնատար ինքնաթիռներով Բեյրութ հասցրեցին դեղորայք, սնունդ, հագուս և անիրաժեժես այլ բեռներ: Այս մասին Գայասանում էջերը գիտեին: Մեմ մեզ էին գովերգում: Այդ ամենը բարձր է գնահատել լիբանանահայությունը, զգալով թիկունում հզոր հայրենիքի և ավելի հզոր հորհրդային Միության աջակցությունն ու դաստիարակությունը: Այս միջոցառումը մեծապես նդասեց գաղթաբաշի միասնությունը:

Ինչդեռ հայտնի է, Ռուսաստանի Կրասնոդարի և Սսավրոդոլի երկրամտերում բավականին բարեկեցիկ կյանով աղում է մոտ 1 մլն հայություն: Աղբեջանցիների հրահրմամբ սեղի գինյալ կազակները հայկական բնակավայրերի հայ բնակչությանը վերջնագիր ներկայացրեցին՝ հեռանալ, հակառակ դեղումն նրանց նկատմամբ կիրականացվեին բռնություններ: Դա 1988 թիվն էր:

Տեղի հայության դասվիրակության հետ Վեհափառ հայրաղես Վազգես Առաջինին հանդեղեցին՝ դիմել Գրիգորյան Ռուսիո Պասիարիին, ֆանի որ անիժեսանության այդ դայմաններում կազակները միայն նրան կենթարկվեին, իսկ Ջիվան Մովսիսյանը կառավարության մի ֆանի անդամների հետ, հասուկ ինքնաթիռով թան Կրասնոդար ու Սսավրոդոլ և հայությանը փրկեցին վերահաս աղեսից:

Վերջաղես հարկ և արժանին հասուցել արժանավորաց և կարծում են ժամանակն է ղեռական ամենաարժանավոր ու բարձր դարգեղի արժանացնել Վարդգես Գրիգորյանին ու Կարլեն Դալլաֆյանին՝ հեռնահու:

Ասվածն ու չասվածը

Սփյուռքահայության հետ մշակութային կապի կոմիտեի գործունեության վերաբերյալ

Վարդգես Գրիգորյան

դեղումն Արման Նավասարդյանը, որի մոնումենտալ աշխատությունը հայ դիվանագետների սեղանի գիրն է, աղաթել՝ Արգեն-ժինայում մեր առաջին դեղումն Արայիկ Գրիգորյանը, Բրազիլիայում հյոսղասու Աժոս Եղիազարյանը, հայտնի դիվանագետ, սփյուռքագետ, լրագրող-հրաղարակաղխոս Ռոմեն Կոզմոյանը, ուկրաինայի դեղումնասան ֆարսողար Ջիվան Մովսիսյանը:

Թվարկված 10 ընկերությունների շարքում միայն մեր Կոմիտեն էր արտոնյալ, և ցամ ու ցամ հարցերում օրջանցում էր համարիտեմական բազմաթիվ խոչընդոտներ: Սովորական էին դարձել մեր արվեստագետների, գիտնականների, մանկավարժների ու երգչաղխոս-դարաղխոսների անսահմանափակ այցերը սփյուռք:

Սփյուռքը ճանաչեց ու հղարացավ հայրենիքով, մեմ էլ՝ սփյուռքով: Գրիգորյանը մոտեցրեց կրոնական հարանվանությամբ բաժանված հայությանը, նրանց ուղղորդելով դեղի Սբ. Էջմիածին: Նա բազմիցս անդրաղարձել է հայրենիք-կուսակցություններ հարաբերությանը, ընդգծելով, որ հայրենիքին ծաղայելը բոլորիս նդասակն ու դարակամությունն է, իսկ կուսակցությունները սուկ նրան ծաղայելու միջոցներն են:

Մեր երկրորդ նաղագաղը՝ մեմ ինեսելեկ-ժի սեր Կարլեն Դալլաֆյանն աղի ընկավ ոչ միայն որդես սփյուռքը հայրենիքին կաղող հրաժաղի գործիչ, այլ նաև գիտական հիմների վրա դրեց հայրենական սփյուռքագիտությունը: Այնուհետև՝ Կոմիտեն կորցրեց իր արտոնություններն ու կարգաղիժակը, վարկեց շեմից, որը հանձնվեց Սոցաղ նաղարաղությանը, և նրա ղեկավար ժիկ. Գրիգոր Գրիգորյանն արտոնեց մեզ մի ֆանի շարի եա մնալ այդտեղ: Այս առթիվ մեկ անգամ եա հանդիսողանը ներկա և բացակա՝ Կոմիտեի բոլոր անդամների անունից, եղաղաղի ու շնորհակաղության խոսք ուղղվեց նրան: Վերեսում նվեց, որ Կոմիտեն գոյատեղեց մինչև 2002թ. (ոչ թե 1998թ-ը): Բանն այն է, որ ժամանակին 135 հոգուց բաղկացած անձնակազմից մնացած մի 10-15-ն աղխասավարձ էր սսանում մինչև 2002թ. ավարը: Որտեղից: Բանն այն է, որ Կոմիտեն արտերկրում բարեգործական ներհոսով սարաղարմային մի ֆանի հաշիվ ուներ, որոնց շնորհիվ ի վիժակի էր օրջանցելով արտերկրում անվճարունակ խորհրդային ռուբլին, ցանկացած երկրից Գայասանի համար մեր իսկ դասվերով սսանալ խորհրդային երկրում գոյություն չունեցող գիտական, փորձարարական, բժեղական հազվագոյոս սարքեր, փմիական նյոթեր, դեղամիջոցներ (օրինակ՝ մի ֆանի միլիոն դեղաղաղ Կոլիսիցին՝ ղերիողիկ՝ երեսայան կոչված հիվանդողան միակ դեղամիջոց), գրակամություն և այլն:

Այդ գունարներն անհեսացան ԳԳԾ-ականների ձեռամբ: Գրաժով մի փոքրիկ

Կարլեն Դալլաֆյան

դեղ եկան Գայասանի գրեթե բոլոր օրջաններում:

Կոմիտեի վերջին միջոցառումը 1997թ. Դիմում կազմակերպված Գաբրիել ար. Այվաղյանի 185 և Գովհանես Այվաղյանի 180-ամյակին նվիրված սսանօրյակն էր, որն անցավ մեծ տուղով: Դիմի ինքնավարության վարչաղես Անուժական Դանիելյանի կողմից ուղարկված ինքնաթիռով Դիմ ժամանեց մշակութային մի մեծ դասվիրակություն, հիմնականում Երեսանի Սղեմիղարյանի անվ. Օղեսայի և Բաղեսի թասրոնի անձնակազմը: Գայ երաժիժեսները, թասրոնի ղեկավար Տիգրան Լետոնյանի և արաղյական Գոհար Գասղարյանի հետ, համերգներով հանդես եկան թերակղզու խոժոր ֆաղաղներում:

Պասվիրակության կազմում էր ԳԳ ակաղեմիկոս Վարդգես Միղայելյանը, որը մի շարք դասաղխոսություններով, ի զարմանս տեղաղիների, տեղեկացրեց, որ հայերը Դի-

Ֆրանսիա Խաչքար՝ նվիրված Լեոն V Թաղավորին

Ֆրանսիայի Գայ վեռեսանների և դիմաղորդան շարժման մասնակիցների ազգային սոցիաղաղայի, ինչդեռ նաև Լուսիոյան ֆաղաղի վարչական մարմինների և Արարաս սոցիաղաղայի կազմակերպությանը ղեկեմբերի 13-ին Լուսիոյան ֆաղաղում տեղի է ունեցել խաչքարի բացման արարողություն՝ նվիրված Գայոց վերջին թաղավոր Լեոն V-ին,

Մեծ եղեռնի գոհերին և Ֆրանսիայի համար գոհված հայ մարտիկների հիժասակին: Խաչքարի բացումը կատարել է այդ առթիվ հասուկ Ֆրանսիա հրավիրված ԳԳ սփյուռքի նաղարար Գրիգոր Գրիգորյանը, ի ներկայողան Ֆրանսիայում ԳԳ դեղումն Վիգեն Զիթեղյանի, Նորվան եղիսկողոս Զաղարյանի, վեռաղաղաղի Ռեմե Լեոնյանի, Գի դը Լուսիոյանի, Լեոն Սայանի, Խորհրդարանական ժան Միլեյ Վլեմենի, օրջանային խորհրդի նաղագաղ ժան Ֆրանսուա Սաղերի և Լուսիոյանի ֆաղաղաղես Ռեմե ժիթիոյի:

Անկաղխ լրագրող ժան Եսիյանի փոխանցմամբ, մոտ 250 հոգի է ներկա գեմվել հանդիսողանը, որից հետո տեղի է ունեցել կոմիտեի հայտնի դասաղարար Զլող Մութաղյանի ղեկավարողությամբ, այցեղություն թանգարան և եղեղեղական հասուկ արարողություն նվիրված Գայոց ցեղասղանողան գոհերին: Նույն օրը երեկողան «Նաղի» հանույթի աղջիկները հեզաղկուն դարաղին ներկայացումով հիացրել են ներկաներին: Զաղաղային Լուսիոյան գաղաղարանը այս առթիվ ընթեցողներին է ներկայացրել Գայասանին և հայ ժողովրդին նվիրված գրերի մի ամբողջ շարք:

«Կողոսի, Երուսաղեմի և Գայասանի թաղավոր» Լեոն V Լուսիոյանը իժիել է Կիլիկիայում ընդամենը մեկ շարի՝ 1374-1375 թվակաղը: Մարմինը հանգչում է Ֆրանսիայի Սեմ-Դեմիղ վանոն:

ԱՐԱՎԵԻ ԶԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

Հայոց ցեղասպանությունը ծրագրած օսմանյան երեք գլխավոր դասասխանաժողովներից մեկի՝ Ջենավա փառայի թոշակով լրագրող Հասան Ջենավաի Հայաստան այցելությանն առանձնահատուկ անդրադարձնալու իմաստ էր լինում, եթե հայաստանյան արձագանքներն այսօր, թույլ չվե՛ր ասել, սարսփնակ չլինե՛ին:

Սիվիլիթաս հիմնադրամը «ՍԱՐՆ Ի ՎԵՐ» նախագծի շրջանակներում թուրքի եւ հայ հայրենի գործիչների անձնական գրույցների երկրորդ շարքը մեկնարկեց Երեւանում՝ որդես հյուր ունենալով Հասան Ջենավային, ով հայրենի լրագրող է ու գրող է: Երկար տարիներ աշխատել է որդես Թուրքիայի առաջատար թերթերի խմբագիր եւ սյունակագիր, ֆրակական հարցին անդրադարձել է հաճախ, հեղինակել «1915. Հայոց ցեղասպանություն» գիրքը:

Հասանավի է, որ կյանքն ամենայն հնարավորի մասին է, հետեւաբար Հասան Ջենավային ոչ սրբացնելու, ոչ էլ գրեթե հայացնելու խնդիր ու հարց չկա: Ու թե արդյո՞ք Հասան Ջենավան Հայաստան էր եկել իր կամ Թուրքիայի Երեւանում ծառայելու նպատակով՝ իմնելով գիտի: Փաստ է նաեւ, որ Թիֆլիզում կարծե՛ք էլ Հասան Ջենավայը գնացել էր միայն իրեն հայրենի նկատմամբ զայրույթով ելնելով, որոնք գուցե համադասասխանում են նրա հրապարակային բացատրություններին ու դիտարկումներին, գուցե՝ ոչ, ասել չեն կարող:

Սակայն առավել մտադրալ է, թե ինչպես Հայաստանում ո՞ւմն էր ընկալվել նրա այցելությունը: Սա մեծ ճանաչողություն էր Հայաստանում, ի շնորհիվ այցելության ընթացքում, ի շնորհիվ հետաքրքրական այլ մարդկանց, հանդիպումներից նաեւ «Հաբերթուր» թերթի փորձառու, ֆրակական հարցի, ազգայնականության ու իսլամական շարժման գիտակ լրագրող Ռուսեմ Զաֆրին: Զրույցի ժամանակ, երբ խոսք

լրագրողի ու Ռուսեմի ջրերը կարող էին մի առվով երկար չհոսել, բայց դա չէր նշանակի, թե թուրք լրագրողի հայացքները միանշանակ մնադասության են արժանի, ու ոչ մի դրական բան դրանում չեստեսնել հնարավոր չէ:

Ինչպե՞ս կարող է, ով էլ լինի, դասադրել, օրինակ, որ Հասան Ջենավայի համար միանշանակ լինի Արեւմտյան Հայաստանը վերադարձնելը, այն էլ այնպիսի մի իրավիճակում, երբ Հայոց ցեղասպանության ընդունումն է դեռ մնում խնդրահարույց, թեւեւ փոխհասուցման հարց մնալով: Եւ թուրք գրողը դասադրեց:

Պահանջում ենք նրանից այն դեմքում, երբ Հայաստանում եւ ընդհանրապես աշխարհասփյուռ հայության համար նույն ցեղասպանության հարցում ընդհանրական մոտեցում չկա: Զանցյալ ակամաստե ու ունկնդիր եմ եղել, թե մեկի՝ «հողերի վերադարձի հարց չկա» մոտեցումը ինչպե՞ս է հակադրվում մյուսի՝ «ողջ Արեւմտյան Հայաստանը

Հասան Ջենավայը ամբուս հայ չէ

Այն, ինչ այսօր տեղի է ունենում Թուրքիայում Հայոց ցեղասպանության թեմայի առնչությամբ ու շուրջը, գրեթե բացառապես անհասների գործունեության ու ազդեցության շիրույթում է: Թուրքիայում սկսվածն էր այն մարդկանց շարքը, որոնց համար Հայոց ցեղասպանությունը եղելություն է, ֆանտոմ դարասկզբի իրադարձություններն էլ հերյուրանք չեն, այլ Թուրքիայի անցյալի մի մասը, որի հետ մեծ է առերեսվել:

Այդ ամենը կա, տեղի է ունենում, օրեցօր ավելի մեծ թվով մարդկանց ուղեղներում, սակայն մնում է անհասների մակարդակում՝ մտադրական թե լրագրող, բանվոր թե ուղղակի սամբուլաբանակ, կարտեցի թե ֆուդ. բոլոր հարթակներում ու մակարդակներում կան իրադես առաջադեմ մարդիկ, որոնք Թուրքիայում թեւեւ ֆանակապես սակավաթիվ լինելու դասադրված ուրակ դեռ չեն կազմում, սակայն փորձում են առերեսվել դասնության հետ, մնադասաբար նայել բոլոր այն դասագրքերին, որոնցում հայերն ամենատես գույներով են ներկայացված:

Գնաց Հայոց ցեղասպանության մասին, վերջինս ամենայն հանգստությամբ հայտարարեց, թե իր համար «ցեղասպանություն» եզրի օգտագործումը ընդհանրապես հարցականի տակ չէ: «Տեղի ունեցածը ցեղասպանություն էր», ամենայն հանգստությամբ հայ լրագրողների սանյակից ավելի լսարանի առաջ գրույցում նեցե Ռուսեմն ու ընդգծեց, որ դասնական շեսակեցը դեռ հասկացողության այդ մակարդակին չի հասել:

Սանը հետ ունենալու» դիրքորոշումը: Եվ դա ոչ թե հայ ու թուրք գործիչների, լրագրողների, մտավորականների, այլ՝ հայ եւ հայի միջեւ:

Եվ սա այն դասագրքում, երբ նույն Հասան Ջենավայը, եթե լինեք թուրքական կառավարության փոխարեն, հասկացողություն է, որ նախ ներողություն է մեծ խնդրել, ապա ընդունել ցեղասպանությունը, կարգի բերել դասագրքերը, վերականգնել հայ մակարդակը եւ այլն: Եթե Հասան Ջենավայի համար Հայոց ցեղասպանության ընկալումը լինեք այնպիսին, ինչպիսին մեզ համար է, գուցե եւ հրապարակ լինեք, բայց այդպիսի շրջադարձի համար մարդկային մեկ սերունդը թերեւս անբավարար ժամանակահատված է:

Այդ օրերի հանդիպումների շարքում Ռուսեմի խոսքերը, այն էլ Սամբուլայում, բնավ էլ զարմացնող չէին. ավելի շատ զարմացրեց, որ հայ լրագրողներից մի ֆանիսի համար 2-3 անգամ անհրաժեշտ եղավ հասկացնել, թե արդյոք կարելի՞ է հրապարակել Ռուսեմի խոսքերը Հայոց ցեղասպանության մասին: Թուրք լրագրողն ավելի շատ էր զարմացել, որ հայ լրագրողները չեն կարողանում հավասար, որ, այո, կարելի է իր խոսքը մեջբերել հենց այդպես, որ Հայոց ցեղասպանությունը եղել է:

Հասանապես կան շատ հարցեր, որոնց շուրջը այսօրվա թուրքն ու հայը, երկուսն էլ առաջադեմ ու բաց՝ այլախոհ շարքեր շեսակեցնելի համար, չեն գա համաձայնության, ճիշտ այնպես, ինչպես հնարավոր չէ համաձայնել, հանգիստ ընդունել Ջենավա փառայի դասասանն ի կատար ածած Արսաւես Գեւորգյանի եւ Պեթրոս Տեր-Պեթրոսյանի «ավազակախումբ» կոչելը: Այս հարցում մեզ համար չկա երկրորդ շեսակեց, եւ այնպես է սացվել, որ Ջենավա փառայի թոշակն համար էլ դեռ այլ շեսակեց չի ձեւավորվել: Անգամ Ջենավա փառայի թոշակն համար կարող են լինել հանգամանքներ, որոնք դեռ չեն հասկացվել այնպես, ինչպես ցեղասպանության եղելությունը: Ավելին, կարող են լինել փաստեր, որ ընդունելի չեն նրա համար ճիշտ այնպես, ինչպես ԱՍԱԼԱ-ն գրեթե բոլոր թուրքերի դասագրքում:

Եվ որդեսից ավելի համոզիչ դարձնի իր խոսքը, գրեթե 30 տարվա աշխատանքային փորձ ունեցող լրագրողն ասաց ավելին՝ որ 2014-ի թուրքական կառավարության ցավակցությունը հայ ժողովրդին թեւեւ դրական, բայց բնավ ոչ բավարար ֆայլ էր:

Եթե մարդ որեւէ հարցում լուսավորվել է, դա համասարած լույս չէ նրա գլխում դասվող բոլոր հարցերի համար, հասկացողությունը որ լուսավորությունը առանձնակի ողջունվող միջավայրում չի տեղի ունենում: Երեւի մեկ ակնթարթ անգամ թուրք գրողի փաստաբանի դերում չլինելու համոզմամբ, այդպիսին դեռ, Հասան Ջենավայն առաջին հերթին իր համար է փորձել հասկանալ դասնությունն ու անցյալը, ինչը թուրք լրագրողին հերոս չի դարձնում: Եթե էլի շատ հարցեր նրա շեսակեցում մնում են թուրքական կառավարության գծին համահունչ, կամ ադրբեջանական ֆարգույթյան ազդեցության ներքո, դա դեռ չի արժեքի 100-ամյա մեծաման ու ժխտման մթնոլորտում ցեղասպանությունը ընդունելու նրա եւ նմանների ջանքերը:

«2015-ին էլ չէի ցանկանա թուրքական կառավարության տեղը լինել, երեւի միտքի աղոթեմ, որ 2015-ը շատ անցնի»: Եվ որդես ֆրակական հարցին դեռեւս դասանելիության տարիներից հետեւող մարդ՝ Ռուսեմն Զաֆրը մեզ հավաստեց, որ Հայոց ցեղասպանության հարցը ծանր խնդիր է ոչ միայն թուրքերի, այլեւ ֆրակների համար, թեւեւ ֆրակներն ավելի անկեղծ են փորձում լինել:

Եթե մարդ որեւէ հարցում լուսավորվել է, դա համասարած լույս չէ նրա գլխում դասվող բոլոր հարցերի համար, հասկացողությունը որ լուսավորությունը առանձնակի ողջունվող միջավայրում չի տեղի ունենում: Երեւի մեկ ակնթարթ անգամ թուրք գրողի փաստաբանի դերում չլինելու համոզմամբ, այդպիսին դեռ, Հասան Ջենավայն առաջին հերթին իր համար է փորձել հասկանալ դասնությունն ու անցյալը, ինչը թուրք լրագրողին հերոս չի դարձնում: Եթե էլի շատ հարցեր նրա շեսակեցում մնում են թուրքական կառավարության գծին համահունչ, կամ ադրբեջանական ֆարգույթյան ազդեցության ներքո, դա դեռ չի արժեքի 100-ամյա մեծաման ու ժխտման մթնոլորտում ցեղասպանությունը ընդունելու նրա եւ նմանների ջանքերը:

Այս ամենը հայ լրագրողների համար իրադես ոչ սանդաղակ լինել էր, էլ չասած՝ որոշ հասկանումների դժվար էր հավասար: Ավելի խորն ու երկարատե գրույցի դեմքում հասանապես հայ

Հայերի ներկայությունը Հայկական

«Փառավոր անցյալ, անորոշ ապագա» ընդհանուր խորագրի ներքո Հայկական հայերի ներկայության մասին դասախոսությամբ հանդես է եկել դոկտ. Էլիզ Սեմեդյանը Բեյլնոնի (Մասաչուսեթս) Հայկական ուսումնասիրությունների եւ հետազոտությունների ազգային ասոցիացիայի (ՆԱԱՍՐ) կենտրոնում, տեղեկացնում է Արամ Արֆունը «Արմինյան Սիրո-Սիֆեթեյթ» շաբաթաթերթում»: Սեմեդյանը Ուալլա-Ուալլայի (Վաշինգտոն) Ուիթմեն ֆուլբրայն է դասավանդում եւ հեղինակ է բազմաթիվ հոդվածների օսմանյան շրջանի Հայկական վերաբերյալ: Պատմության գծով դոկտորական է դասադրվել 2003-ին Զորքաունի համալսարանում: Երկու անգամ արժանացել է Ֆուլբրայթ մրցանակի:

Դասախոսության ընթացքում նա հետաքրքրական փաստերով հերքել է այն թյուր կարծիքը, որ հայերը 1915-20 թվականներին են հիմնականում հաստատվել Սիրիայում: Նրա դիմումները դեռեւս 16-րդ դարի վերջերին տեղի է ունեցել հայերի առաջին հոսքը, Հայաստանում եղանակի փոփոխման եւ բերքի սակավության որդես հետեւանք: Այնուհետեւ Զուրայի անկումը (Օսմանյան-սաֆավիդ դասերազմներ) նպաստել է, որ այդ շրջանից բազմաթիվ հայեր փոխարկվեն Հայկական Երրորդ հոսքը 18-րդ դարում է սկսվել Կիլիկիայից եւ Փոքր Ասիայից: Զորքաունի հոսքը՝ 19-րդ դարում Արֆուն Համիդի օրոք: Հիմնադրողը՝ 20-րդ դարում՝ Հայոց ցեղասպանության որդես հետեւանք եւ 6-րդ Ալեքսանդրեթի սանջակից ֆրանսիացիների հետեւանք արդյունքում 1939-ին:

Դասախոսությունը համեմատել է եղել ուսագրավ դասնություններով, որոնցից մեկը եղել է Սուլթան Սուրադ IV-ի մասին: 1616-ին երբ նա Հայկական անցնելիս է եղել, ճաշ է հրավիրվել հայազգի հարուստ առեւտրական խոջա Պեթիկի կողմից: Գեղեցիկ հախճապակյա ամանների մեջ ճաշը մասնուցելուց հետո ամանները ջարդել են հյուրընկալողները: Արարը սուլթանի զարմանք է առաջացրել: Բացատրել են, որ նրանից հետո ոչ ոք արժանի չէ այդ ամաններից օգտվելու: Պատասխանը մեծապես տրամադրել է սուլթանին, ով անմիջապես թույլատրել է Պեթիկի եղբոր՝ խոջա Սամսուդին, վերանորոգելու Զառասանից Սանկանց եկեղեցին: Եղբայրները 1610-40 թվերին մասնախիմ դեթի դասնում են վարել հաջողություն մեկը մյուսին:

Սեմեդյանը անդրադարձել է նաեւ վերջին շրջանի անցուդարձերին եւ մտադրություն հայտնել ապագայի հանդեպ: «Հայերը են Բեյրութը երկու կարեւոր կենտրոններ են եղել ինչպես արեւմտահայերեն գրական լեզվի դասադրման, այնպես էլ կրթական մակարդակի դասադրման առումներով», նեցել է նա ավելացնելով, որ առանց Հայկական շատ բան վստահված է լինելու:

Դոկտ. Ն. Տարազյան՝ Ամերիկայի ավետարանչական ընկերակցության խորհրդի նախագահ

Պրեմից (Նյու Ջերզի) սացված հաղորդագրությունը տեղեկացնում է, որ դեկտեմբերի 5-ին Ամերիկայի Հայ ավետարանչական ընկերակցության (ԱՅԱԸ) վարչական խորհուրդը ընտրել է հետեւյալ անձանց, որդես խորհրդի դիվանի նոր անդամներ. դոկտ. Նազարեթ Տարազյան՝ նախագահ, դոկտ. Մայլ Ոսկյան՝ փոխնախագահ, իրավաբաններ Թոմաս Մոմձյան եւ Արսինե Ֆիլիպս՝ ասեմադրիներ, եւ դոկտ. Նուրհան Զելվաճյան՝ գանձապահ:

Դոկտ. Տարազյանը ծնվել է Հայկ (Սիրիա): 13 տարեկանին ընտանիքը փոխարկվել է Լիբանան, որտեղ նա հաճախել է Բեյրութի Հայ ավետարանական ֆուլբրայն, ապա Ամերիկյան համալսարանը: 1976-ին ֆալաֆացիական դասադրված ընտանիքը փոխարկվել է Չիկագո, որտեղ Նազարեթը շարունակել է իր բժշկական ուսումը Լոյոլա համալսարանում, մասնագիտանալով ակադեմիական ասոցիացիայում: 1982-ին փոխարկվում է Կալիֆոռնիա, որտեղ Լոս Անջելեսի միացյալ Հայ ավետարանական եկեղեցու գործուն անդամ է դառնում: Նա երկար տարիներ եղել է ԱՅԱԸ-ի վարչական խորհրդի անդամ: Ներկայիս ասեմադրեցն է Քլեմենտի «Լարֆ» երաժշտական ընկերակցության «Դիլիջան» կամերային երաժշտության համերգաբարի:

ՎիվաՍել-USU-ի եւ Հայասանի մանուկներ հիմնադրամի համագործակցությանը Թունանյան համայնքում բացվել է ստեղծագործարան

ՎիվաՍել-USU-ի եւ Հայասանի մանուկներ հիմնադրամի (COAF) համագործակցության շնորհիվ իրականացել է Լոռու մարզի Թունանյան համայնքի երեխաների երկար սպասված երազանքը. համայնքի դպրոցում բացվել է ստեղծագործարան, որից կօգտվեն ինչդեպ դպրոցի բոլոր աշակերտներն ու ուսուցիչները, այնպես էլ հարեան գյուղերի դասուսուցիչները:

Ստեղծագործարանը կրթության արդի դասակարգում համադասասխանող դասասենյակ է՝ հագեցված է-լեկտրոնային գրասխակով (smart board), ժամանակակից համակարգիչներով, ինչդեպ նաեւ հասույլ Եւրո-ժամանակակից կահույքով: Այն աշակերտներին հնարավորություն է տալիս կատարել ինչդեպ անհասական, այնպես էլ զուգահեռ կամ խմբային աշխատանքներ:

Ստեղծագործականությունը խթանող նման միջավայրը հնարավոր է դարձնում բազմաձև աշխատանքային գործունեության իրականացումը, սարքեր աշխատանքների համարումը, այդ թվում՝ համակարգիչի եւ սեխնոլոգիայի կիրառմամբ դաս, ֆունկցիոնալ եւ դասի մասուցում, ընթերցանություն եւ խաղ, ինտելեկտուալ գործունեության կազմակերպում: COAF-ի եւ ՎիվաՍել-USU-ի համագործակցությանը իրականացվող ծրագրերը նպաստում են նաեւ նպաստել գյուղական համայնքների ու կառավարչակազմի զարգացմանը եւ դպրոցները համալրել ստեղծագործական եւ հաղորդակցական սեխնոլոգիաներով:

Թունանյանի ստեղծագործարանը սեխնոլոգիայի հագեցված հիմնադրամի կրթասահն է, որ Եւրոգործարան է հանձնվում COAF-ի եւ ՎիվաՍել-USU-ի գործընկերությամբ: 2013-2014թթ. ընթացքում նույն ծրագրի Եւրոգործարան են դարձել Արմավիրի մարզի Արդարադատ, Վանանդ, եւ Հացիկ, ինչդեպ նաեւ Արագածոտնի մարզի Արեւնի համայնքի երեխաները:

Իր խոսքում ՎիվաՍել-USU-ի գլխավոր սնորհն **Ռալֆ Յիրիկյանը** նշել է. «ՎիվաՍել-USU-ը կարելի է համարում այն ամենը, ինչ վերաբերում է երեխաների կրթությանը եւ աղաքային եւ աշակերտություն է ցուցաբերում այդդիսի նախագծերի իրականացմանը: Մարզերում աղաքային երեխաների համար հասկալի եւ անհրաժեշտ է հասանելի դարձնել կրթական գործիքները, ինչորոշակալի աղաքայինները, սաքար կանգնել նրանց՝ դասուցող կրթություն սանալու գործում եւ հայրենիքում լիարժեք աղաքային եւ աշխատանքային հնարավորություն ստեղծելու հարցում: Այս նախագիծը եւս մեկ քայլ է այդ նպատակներն իրականացնելու ճանաղակին»:

Հայասանի մանուկներ հիմնադրամի գործադիր սնորհն **Անուշ Եղիզարյանի** զննահանձնար՝ «Հայասանում ստեղծագործարանների հիմնադրման եւ սարածման գաղափարը COAF-ին է՝ ուսման համար գաղափար ու նպաստավոր դայնամների աղաքային եւ երիտասարդ սերնդին արդի

կրթական հնարավորությունների ընձեռնան նպաստակով: Հիմնադրամի համադարձակ զարգացման ծրագրերի կրթական բաղադրիչի իրականացման փորձն ու վերլուծությունը ցույց են տալիս, որ այսդիսի ոգեշնչող նախաձեռնությունները մեծացնում են աշակերտների հեքսաբրությունը ուսման նկատմամբ եւ նպաստում առաջադիմության բարձր արդունքների»:

Թունանյան համայնքն ունի կրթված բնակչություն եւ մեծ եղ է հասկացնում ուսմանը: Տեղի դպրոցում սովորում է 124 աշակերտ: Սորաքաց ստեղծագործարանը կնպաստի սարածաբանում կրթության եւ երիտասարդների հմնությունների զարգացմանը: Ավելին, հասկալի առնելով, որ Թունանյանը զսնվում է Երեւան-Թբիլիսի մայրուղու վրա, եւ նրա դիրքը նազմավարական նշանակություն ունի, ստեղծագործարանը կծառայի ոչ միայն Թունանյանին, այլեւ Լոռու մարզի Թունանյանի ամբողջ սարածաբանի բնակչությանը:

Ռալֆ Յիրիկյան. Արցախում ռոունիւգ ծառայությունը չի վերացվի

Արցախում ռոունիւգ ծառայությունը չի վերացվի, որովհետեւ դա այնքան էլ հեշտ եւ դարձ հարց չէ: Նման հայտարարությամբ է Արցախում հանդես եկել «ՎիվաՍել-USU» ընկերության գործադիր սնորհն **Ռալֆ Յիրիկյանը**: Նա Եւրոպայի եւ, որ Արցախի Եւրոպայի, միջազգային չափանիւշերի առունով, Հայասանի Եւրոպայի բոլորովին սարքեր է:

Ռալֆ Յիրիկյանի խոսքով՝ Հայասանում գործող օղերասորների լիցենզիաները թույլ են տալիս գործել միայն միջազգային ճանաչում սաքած Հայասանի սարածում, իսկ Արցախում գործող օղերասորի լիցենզիան սահմանափակված է միայն Արցախի սարածումով:

«Հայասանում գործող որեւէ օղերասորի ցանցին դասկանող բաժանողը երբ այցելում է Արցախ, դեք է Եւրոպայի կաղի մեջ մնալ եւ այդ կաղի Եւրոպայի աղաքային իրականացում է ռոունիւգ միջազգային կաղի ծառայությունը: Երբեմն հարց է բարձրացվում՝ մեք մեկ ժողովուրդ ենք, մեկ ազգ ենք, ինչու՞ դեք է ունեանմ նման սարածաքում: Այո, մեք մեկ ազգ ենք, մեկ ժողովուրդ ենք, բայց երկու դեքություն ենք: Մեք այսօրվա դրությամբ ունեմք երկու նախաքան, երկու կառավարություն, երկու վարչադեք, երկու Ազգային ժողով, եւ դա, իմ կարծիքով, հարսություն է, բայց հեքսաբրական այն է, որ այս ամենում միայն ռոունիւգ ենք տեսնում եւ ասում, որ դեք է միացվի, չդեք է երկուսը լիմի: Այստեղ այլ խնդիրներ կան»,- ասել է Յիրիկյանը՝ հավելելով, որ առկա են միջազգային բջջային կազմակերպության խիտ դայնամներ, ըստ որի՝ Հայասանում գործող օղերասորների գործունեությունը սահմանափակվում է միայն Հայասանի սարածում, եւ օղերասորները չեն կարող խախտել այդ դարսաղիք դայնամները, ֆանգի նրանց կզրկեն լիցենզիաներից:

«Մեք փորձում ենք համադասասխան կաղ եւ ծառայություն մասուցել համադասասխան սաքազներով, իսկ սաքազները միշտ վերանայվում են: Ինչ վերաբերում է ռոունիւգի ծառայությունը վերացնելուն, դա հիմա հնարավոր չէ, որովհետեւ ֆիզիկադեք եւ իրավաքանրեն երկու սարքեր Եւրոպայի են: Զեմք կարող միացնել այդ Եւրոպայի, որովհետեւ իբրեւ օղերասորներ խնդիր կունեանմ միջազգային աղաքայինները»,- ասել է Յիրիկյանը՝ չքաքառելով, որ առաջիկայում ռոունիւգի սաքազները կարող են նվազել: **ՎԱՍՏԻՎ ՎԱՍԻԿՅԱՆ**

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԲԱՅ ՄՐՅՈՒՅԹԻ ՄԱՍԻՆ Արցախի ծածկագիրը՝ ԼՂ/ՅԿ-2/14

Պասվիրասուն՝ «Հայասան» համահայկական հիմնադրամը (ֆ. Երևան, Կառավարական 3-րդ Եւրո, հայտարարում է բաց մրցույթ, որն անցկացվելու է մեկ փուլով:

Ծրագիրը իրականացվելու է ԼՂՀ Կառավարության հեք համաֆինանսավորմամբ:

Արցախում հաղթող ճանաչված մասնակցին սահմանված կարգով կառաքարկվի կնքել ԼՂՀ Ասկերանի Եւրոյանի Իվանյան համայնքում 250 եղանոց հանդիսությունների սան եւ համայնքային կենսոնի կառուցման աշխատանքների իրականացման դայնամագիր:

Գնման առարկա է հանդիսանալու ԼՂՀ Ասկերանի Եւրոյանի Իվանյան համայնքում 250 եղանոց հանդիսությունների սան եւ համայնքային կենսոնի կառուցման աշխատանքները:

Արցախի հրավեր սանալու համար անհրաժեշտ է փոխանցել 5.000 դրամ «Հայասան» համահայկական հիմնադրամի «Կոնվերս Բանկ» ՓԲԸ-ում ունեքան N 1930001437120100 հաքվեհամարին եւ դիմել «Հայասան» համահայկական հիմնադրամ՝ ս.թ. դեկտեմբերի 22-ից մինչեւ 2015 թ. հունվարի 20-ը, ժամը 10.00-ից մինչեւ 18.00-ն: (ֆ. Երեւան, Կառավարական թիվ 3 Եւրո, 3 սենյակ, Սոս Գևորգյանին, հեք. 52-09-40 (ներին 103)): «Հայասան» համահայկական հիմնադրամը դարսավորվում է դախանջվող վճարի անդորրագիրը սանալուց հեք, երկու աշխատանքային օրվա ընթացքում, մրցույթի հրավերը սանադրել դախանջ ներկայաքան անձին:

Մասնակիցների ուրակավորման սլյալների՝ մրցույթի հրավերով սահմանված դայնամներին համադասասխանությունը գնախաքելու համար, մասնակիցները դեք է դասվիրասուին ներկայաքան մրցույթի հրավերով նախաքանված փասաքթերը: Արցախի հայտերը՝ կազմված հայտերն, անհրաժեշտ է ներկայաքանել վերհիքյալ հասքեով՝ մինչեւ 2015 թ. հունվարի 22-ը, ժ. 11.00-ը:

«Հայասան» համահայկական հիմնադրամ

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԲԱՅ ՄՐՅՈՒՅԹԻ ՄԱՍԻՆ Արցախի ծածկագիրը՝ ՅԳ/Դ-3/14

Պասվիրասուն՝ «Հայասան» համահայկական հիմնադրամը (ֆ. Երևան, Կառավարական 3-րդ Եւրո, հայտարարում է բաց մրցույթ, որն անցկացվելու է մեկ փուլով:

Արցախում հաղթող ճանաչված մասնակցին սահմանված կարգով կառաքարկվի կնքել ԳԳ Երևան ֆաղաֆի Պ.Զայկովսկու անվան երաժեքական դպրոցի հիմնադրոգման աշխատանքների իրականացման դայնամագիր:

Արցախի հրավեր սանալու համար անհրաժեշտ է փոխանցել 15.000 դրամ «Հայասան» համահայկական հիմնադրամի «Կոնվերս Բանկ» ՓԲԸ-ում ունեքան N 1930001437120100 հաքվեհամարին եւ դիմել «Հայասան» համահայկական հիմնադրամ՝ ս.թ. դեկտեմբերի 22-ից մինչեւ 2015 թ. հունվարի 16-ը, ժամը 10.00-ից մինչեւ 18.00-ն: (ֆ. Երեւան, Կառավարական թիվ 3 Եւրո, 3 սենյակ, Սոս Գևորգյանին, հեք. 52-09-40 (ներին 103)): «Հայասան» համահայկական հիմնադրամը դարսավորվում է դախանջվող վճարի անդորրագիրը սանալուց հեք, երկու աշխատանքային օրվա ընթացքում, մրցույթի հրավերը սանադրել դախանջ ներկայաքան անձին:

Արցախի հայտերը՝ կազմված հայտերն, անհրաժեշտ է ներկայաքանել վերհիքյալ հասքեով՝ մինչեւ 2015 թ. հունվարի 19-ը, ժ. 11.00-ը:

«Հայասան» համահայկական հիմնադրամ

www.azg.am

www.armcongress.am

«ԱԶԳ» ԵՐԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Հրասարակոթան ԻԳ Եւրո
Հիմնաղիք եւ հրասարակիչ
«ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐԹ» ՄՈԸ
Երեւան 0010, Հանրադեքստեքան 47
e-mail: azg@azg.am, azg2@armcongress.am
www.azg.am

Գլխաղոր խմբագիր
ՅԱՎՈՒՐ ԱԵՏԻԵԵԼՆ հեք. 060 271117
Հանրադեքստեքան (գովաղոր) հեք. 582960,
060 271112
Լրագողների սենեակ հեք. 060 271118
Հանրադեքստեքան հեք. 060 271115
Շուրջօղայ լրահաղալ ծառայուի
հեք. 060 271114, 010 529353
Հանրադեքստեքան Եւրո «Ազգ» թերթի

Թերթի միւթերի ամբողջական թե մասնակի արսաղունները սղաղիք մանուլի միջոցով, ռաղիտեքանաստեքանութան կան համաքանցով, առանք խմբագրութան գրաղոր համադայնութան խիսու աղեքելում են համադայն ԳԳ հեղինակային իրաղուն մասին օղունքի: Նիւթերը չեն գրախոսում ու չեն վերադարձում:

Գ սաղով յօղաքաները գովաղաղային են, որոնց բոլաղաղաղութան համար խմբագրութանը դասաղաղաղաղութան չի կրում:

«AZG» Weekly
Editor-in-chief
H.AVEDIKIAN / phone: 374 60 271117
47 Hanrapetoutian st., Yerevan, Armenia, 0010